

MUZIEKPAKHUISKOOR

onder leiding van Jan Kortie

In die grote stad Zaltbommel

O.S.M. KOOR

*onder leiding van
Jacques Klöters*

**Met onder meer: Jack Spijkerman, Marijke Boon,
Fred Florusse, Lenette van Dongen, Hans Teeuwen,
Fred Hekket en Joost Nuissl**

HET GROTE MUZIEKPAKHUISKOOR

onder leiding van Jan Kortie

Koororganisatie: Marion Engelschman

Piano: Joost van de Klashorst

Solisten: Marijke Boon, Joost Nuissl, Lenette van Dongen, Fred Hekket, Hans Teeuwen, Jacques Klöters, Jan Kortie, Linda Kroon, Anke Lankreyer, Pieter Bouwman

Koor: Hennie Abbestee, Ted van Asgeren, Frits Bakker, Laura Bauduin, Inge Beckers, Karin Beernink, Eva van de Berg, Mireille Biart, Margit Blok, Ina Bos, Marga van den Bosch, Wil van Brakel, Marijke Bregman, Rob Brink, Jolanda Brogge, Inge Brugman, Peter Brugman, Marianne van de Burg, Gerard de Bruin, Gerdi Bruinings, Angelique Courtois, Jolanda van Diepen, Reint van Dijk, Peter van Fenema, Marianne Goedhart, Marijke 't Hart, Annet Heijne, Nel Hunsche, Margo Jansen, Marga Kammeijer, Gerdrik Klosters, Johan Kluin, Anna Kolenberg, Fer Kok, Judy Koopmans, Carla Kullmann, Joke Kullmann, Joke Kummer, Irma Lambregts, Bram Landzaat, Ellie Maliepaard, Piet van Maris, Nana Martojo, Els van der Meijden, Pascal van Munster, René Mol, Jolanda Molling, Ernest Müter, Irene

van den Oord, Loes Ouweneel, Dorytha Pang-Atjok, John Pattipeilohy, Josien Pen-Sarlie, Annette Pieluzek, Jomara Riesebosch, Irma van Ruitenbeek, Maria Ruijs, Elly van Rijn, Joke Saarberg, Trijnie Sarink, Aja Sarlie, Inge Serné, Rob Smits, Ninska Smitt, Pieter Somberg, Gerda Spreeuwenberg, Arno Steen, Yvonne Stevers, Sjeff Stoop, Sylvia van der Straaten, Rieks Swarte, Wil Timman, Donny Tio, Frits Ubels, Coby Uhlenbusch, Margaretha Vas Dias, Tike Veenstra, Albertine in 't Veld, Jan van Velzen, Lidy Vermeer, Constance Vrijdaghs, Quirien Weiland, Frank Welgemoed, Jeanette van de Werf, Hedy Werlemann, Edwin Wiesell, Mariëtte Wit, Ad van Wijngaarden, Truus Zijweit.

O.S.M. KOOR

onder leiding van Jacques Klöters.

piano: Martin van Dijk

Jack Spijkerman, Fred Florusse, Bavo Galama, Astrid Joosten, Lenette van Dongen, Jacques Klöters, Hubert Atjak, Joris van Bennekom, Jan Boerstoele, Aletta Burghard, Else van Dillen, Willem Ennes, Jack Gadellaa, Willem Jan Gevers, Wanda Grendel, Jennemiek Leijssen, Annejet Ritmeester, Marie Louise Stheins, Charles Wellink, Marlies Wijnen.

En de moraal
Van dit schone verhaal
Is maar vreselijk schraal
Want ik lieg het maar straal.

Idee: Aernoud Witteveen
Onderzoek: Jacques Klöters
Adviezen: Hanna Oberman/Simone de Waard
Vormgeving: Zeno
Foto's: Ulbo de Sitter/Joris van Bennekom
Tekeningen: Jeroen Lückert
Productie: Erica Baud/ Diederik Hummelinck

Uitgebracht door: De Jongste Dag en
OUDERS VOOR KINDEREN
020 - 6264545

Distributie: Munich Records
Arrangementen: Jan Kortie/Martin van Dijk

HOOR JE 'T ZINGEN VAN HET VUUR

1. Hoor je 't zingen van het vuur,
2. in 't geheimzinnig avonduur?
3. 't Zijn de vlammen, die ons zeggen:
4. weest verheugd en toon je vreugd.

Opname en montage: Ruud van Lieshout
i.s.m. Gerrit Arends en Studio van Schuppen

Opnamen: 4 april 1993, Cultureel Centrum Amstelveen
1 juli 1993, Jeugdtheater De Krakeling Amsterdam
Tegelijk verschenen: Bloemlezing 'In die grote stad Zaltbommel' Liedjes van school, club en kamp.
Samenstelling: Jacques Klöters

In die grote stad Zaltbommel

Oorlog, moord, liefde, verre landen en het zigeunerleven waren de onderwerpen. Ze worden bezongen door de middelbare scholieren die gedurende een lange zomervakantie een week op kamp mochten. Als ze terug kwamen waren ze hun stem nog dagen kwijt.

Er waren zeilkampen, boskampen, novietenkampen en die van de padvindrij. Er was een bonte avond, een nachtelijke boswandeling, kampvuur en corvee. En er werd gezongen, het ene lied na het andere.

Liederen die je zo hebt beleefd gaan een beetje een eigen leven leiden. Plotseling - tijdens een lange autorit met je kinderen - schiet je een couplet te binnen van een

Jongeman uit Bennekom of Aan de oever van de Rotte. Kinderen blijken ze net zo leuk te vinden als jij vroeger. De liederen zijn cultuurgood dat door gegeven moet worden.

Want het is toch prachtig repertoire? Neem nou de Nijlzang, met zijn verfijnde dubbele bodem, verheven klank, ritme en rijm in combinatie met dweperig sentiment. Of de overstelpende cadans van de Koning van Siam die - had - het - zo - koud - toen - heeft - ie - zijn - kop - in - de - kachel - gedouwd. Zo kunt u met de liedteksten hierna nog wel een uur doorgaan. Ze werden gevonden in vele bundeltjes, vaak vol geschreven met herinneringen en namen van leiding en kampgenoten. Veelal is onbekend wie ze ooit heeft gemaakt. De melodieën moesten soms voorgezongen worden, omdat ze nooit zijn vastgelegd. Daarom hebben we voor het gemak een CD bijgevoegd.

JAN KORTIE (oorspronkelijk econoom) geniet vooral bekendheid als dirigent van de grote Muziekpakhuiskoren, en als initiator van de cursus 'Badkamerzingen'. Zijn manier van werken wordt getypeerd door een onweerstaanbaar enthousiasme en een diep geloof in de muzikale mogelijkheden die in ieder mens zitten. Niet alleen op podia en in leskamers, maar ook in fabriekshallen, congreszalen en in managementtrainingen heeft hij al tallozen, vaak tot hun eigen verrassing, tot zingen bewogen.

De koren van het Muziekpakhuis - een onafhankelijke school voor (vooral lichte) muziek - hebben de afgelopen jaren een reputatie opgebouwd door tal van optredens in theaters en op radio en televisie. Het Grote Muziekpakhuiskoor is gespecialiseerd in popmuziek, maar deinst ook niet terug voor klassieke muziek, smartlappen of songs uit musicals. De liedjes op deze compactdisc zijn speciaal voor deze cd ingestudeerd en met publiek opgenomen in Jeugdtheater De Krakeling in Amsterdam.

JACQUES KLÖTERS is neerlandicus, cabaretier (Don Quishocking), programmamaker en tekstschrijver van o.a. Adèle Bloemendaal en Jenny Arean. Tegelijk met deze CD verscheen de door hem samengestelde bloemlezing 'In die grote stad Zaltbommel. Liedjes van school, club en kamp'. Zijn vorige bloemlezingen waren 'Ik zou je het liefste in een doosje willen doen' en 'Omdat ik zoveel van je hou'.

HET O.S.M. KOOR is een afsplitsing van het koor 'Zwemmers zingen'. Het repertoire bestaat voornamelijk uit slappe, melige liedjes, songfestival schlagers, smartlappen en trekkersliedjes. Het koor treedt zelden in de openbaarheid, daarvoor is het te exclusief. De opnamen op deze cd kwamen tot stand op de Dag van het Nederlandse Lied in het Cultureel Centrum Amstelveen. Echt een dag voor Ons Soort Mensen.

HET ZIGEUNERKIND

Als de kim verbleekt en de dag aanbreekt
staat daar 't arm zigeunerkind.
Een vader heb ze niet, d'r moeder kent ze niet
en sterven wil ze niet, z' is veels te jong!

Het zigeunerkind, 't arm zigeunerkind
wordt door niemand recht bemind.
Te eten heb ze niet, te drinken krijgt ze niet
en zuurkool lust ze niet, ze houdt meer van tong.

Maar de Heer is goed en met grote spoed
komt de hertog uit de poort.
Die met zijn fier gelaat, plots voor het meisje staat
en met zijn sterke arm haar trekt in 't slot.

Nu heeft zij het goed, tong in overvloed
en een ieder houdt van haar.
Ze heeft een beste man, twee zonen Bert en Jan,
niet meer 't zigeunerkind: ze wordt bemind.

EENS OP EEN NACHT

Eens op een nacht, pom-pom, pom-pom,
Op de Reguliersgracht, pom-pom, pom-pom,
Werd een kater vermoord, pom-pom, pom-pom,
En de dader was voort, pom-pom, pom-pom.

En de politie
Met veel ambitie
Heeft de zaak aangepakt
en affiches geplakt.

Dat op een nacht
Op de Reguliersgracht
Was een kater vermoord
En de dader was voort.

Men nam in hecht
Een kleermakersknecht,
Die werd toen verhoord
In verband met de moord.

Schoon hij ontkend'
Kwam hij toch aan zijn eind,
Want hij werd opgehang'
En was vreselijk bang.

een rottig stukkie kuch
met 'n hompie margarine.

En als ik sta op wacht,
met duizenden gedachten,
dan denk ik bij mezelf,
hoe lang moet ik nog wachten?

De spin die spint zijn web,
om vliegjes mee te vangen,
de groten gaan er door,
de kleintjes blijven hangen.

Laat niet als enige dank
voor 't aangenaam verpozen,
de eigenaar van 't bos
de schillen en de dozen.

En leg ik op m'n krib
m'n eigen uit te rusten,
dan denk ik aan Marie
en hare fraaie buste.

Maar eenmaal komt de dag,
waarop wij allen wachten,
dan gaan we naar de grens
om de Belgen af te slachten.

Dan schiet de "zeven - veld"
met welgerichte schoten,

dat godvergeten tuig,
kartetsen voor de kloten.

Maar eenmaal komt de tijd,
dat we de rotzooi gaan verlaten,
weg met het regiment,
lang leve de soldaten. (2x)

DUIZEND OCEANEN

Duizend oceanen
 en daarbij het Hegermeer
 zijn, vergeleken bij mijn tranen
 slechts een druppel en niet meer!

Refrein
O blijf bij mij en ga niet voort,
het is jouw hartje dat mij bekoort. (2x)

Duizend wilde leeuwen
 op mijn mooiste pyjama
 kunnen zulk een schreeuw niet geven
 als ik zend jou achterna.

Refrein

Duizend eksterogen
 en daarbij een blauwe scheen
 kunnen zoveel pijn niet geven
 als ik lijd om jou alleen.

Refrein

DE KONING VAN SIAM

De koning van Siam die had het zo koud
Toen heeft hij zijn kop in de kachel ge-
doud. (2x)

Hij moest voor z'n vrouw een paar bood-
schappen doen
Een pak lucifers en een dotje katoen. (2x)

Hij kocht nog wat zout en een flesje azijn
Dat smaakt bij de pudding zo pittig en fijn.
(2x)

Hij nam die azijn mee al in een vergiet
Dat was wel niet slim, maar dat hinderde
niet. (2x)

Hij was maar net thuis of daar brulde zijn
vrouw
Ben jij nou een koning, wat heb ik aan jou?
(2x)

Toen kreeg-ie 't zo warm en toen kreeg-ie
't zo koud
Toen heeft hij zijn kop in de kachel ge-
doud. (2x)

De koning van Siam die ging toen kapoet
Dat heb je ervan als je boodschappen doet.
(2x)

SOEP

En er is nog soep, soep,
voor de hongerige troep
al in de tent. (4x)
En er is nog soep, soep
voor de hongerige troep
in de fouragemeesterstent.

Refrein
Dat wist ik niet en bovendien
dat kan ik zonder bril niet zien. (2x)

En er is nog thee, thee
voor het dorstige corvee...

En er is nog kaas, kaas
zo oud als Sinterklaas...

En er is nog vla, vla
van de sokken van de Ma...

En er is nog brood, brood
voor iedereen een moot...

En er is nog choc, choc
voor iedereen een mok...

En er is nog bier, bier
voor ieder van ons hier...

NIJLZANG

melodie: Silver threads among the gold, van
Hart Piese Danks (1873)

Duizend lotusbloemen bloeien,
aan Egypte's verre strand.

Duizend bruine roeiers roeien
quadriremen naar het strand.

Nachten lang heb ik gebeden,
dat mijn prins mij halen zou.

Mijn saphieren legerstede
sijpelde van tranendauw.

Aan de oevers van de zilv'ren Nijl
dromen pyramiden voort.

Duizend golven begeleiden
's liefdes eindeloos accoord.

Duizend jaren zijn vervlogen;
eind'lijk kwam de blijde stond
en hij drukt' met smachtend' ogen
duizend kussen op mijn mond.
Samen zijn wij weggeslopen,
veilig was ik aan zijn hand.

Uren hebben wij gelopen,
leefden saam in dromenland.

Aan de oevers van de zilv'ren Nijl
dromen pyramiden voort.

Duizend golven begeleiden
's liefdes eindeloos accoord.

IN DIE GROTE STAD

ZALTBOMMEL

In die grote stad Zaltbommel
heerste grote watersnood
en zo menig arme drommel
die niet zwemmen kon ging dood.

Refrein

En temidden van die rommel, rommel
dreef de torenspits van Bi, Ba, Bommel,
En temidden van die rommel, rommel
dreef de torenspits in 't rond.

Op een vlot van houten planken
zat een grote herdershond
zo erbarmelijk te janken
omdat hij zijn baas niet vond.

Refrein

Een matroos met houten benen
en een rode zwembroek aan
zat als een klein kind te wenen
want zijn schip, dat was vergaan.

Refrein

't Was afgrijselijk te aanschouwen
hoe beroofd van haar corset
een boerin uit Henegouwen
aan kwam drijven op haar vet.

Refrein

'T WAS IN DE

DAENDELSSTRAAT

't Was in de Daendelsstraat,
dat ik haar ontmoette,
vlak voor 't gymnasium,
dat zij mij groette.

Refrein:

Mijn hartje sprong verblijd,
al van verliefdigheid.
'T was in de lente,
't was voorjaarsstijd.

We liepen samen voort,
de mensen keken.

Ze sprak: Als Pa het hoort,
hij zou mij spreken!

Bij Fongers voor het raam,
een rijwiel ziet ze.
Toen vroeg haar eng'lenstem:
Doe j' ook aan fietsen?

Ik drukte 'n vurige kus
op bei haar handen.
Die waren zacht en teer
als dunlop - banden.

Maar plotseling verscheen
haar oude heer toen.
Ik zal niet verder gaan,
het zou me' zeer doen.

Sinds heb ik menig nacht
wakende doorgebracht.
Lag 'k in mijn graf nu,
ik rustte zacht.

LEVENSWIJSHEID

*Soldatenlied van circa 1840, waarin onder
andere verwezen wordt naar de Tiendaagse
Veldtocht (1831) van het Noord Nederlandse
leger tegen de leger, der opgestane Belgen.*

Wie z'n vader heeft vermoord,
en z'n moeder heb vergeven,
die is nog veel te goed,
voor het soldatenleven.

De moordenaar in zijn cel,
met zijn roetzwart geweten,
die krijgt nog elke dag
zijn koud en warrem eten.

Ik krijg als arm soldaat,
die 't vaderland moet dienen,

MIJN HOED

Een gebarenlied, men laat steeds een woord weg en vervangt het door een gebaar. Uit het Duits "Mein Hut der hat Brei Ecken".

Mijn hoed, die heeft vier deuken,
Vier deuken heeft mijn hoed.
En heeft hij niet vier deuken,
dan is het niet mijn hoed.

In een mand met verse broodjes
dreef des bakkers jongste kind,
zwaaide met zijn blote pootjes
en stonk uren in de wind.

Refrein

Op een vloer met nog wat planken
dreef de doopsgezinde school,
jongens hingen uit hun banken
laptten 't leren aan hun zool.

Refrein

In een Ford met lekkende banden
zat een rijke kruidenier.
Tussen zijn verkleumde handen
klemde hij een heel vat bier.

Refrein

Een Chinees met lange haren,
op zijn rug een linnen zak,
viste met machinegaren
sinaasappels en tabak.

Refrein

De twee zoontjes van de koster
zaten op het kerkedak
samen stekelbaars te vangen
in de kerkcollectezak.

Refrein

ER WAS EEN OORLOGSSCHIP

Er was een oorlogsschip (2x)
Dat was al op een duimpje na gezonken
op een klip. (2x)

En er was een oude vrouw
Die nam het heele oorlogsschip en stak
het in haar mouw.

En 't vleesch was daar goedkoop
Men kocht er vijftig pond voor een
glad houten knoop.

En dan nog vrij tehuis
Van dragers die niet groter zijn dan een
verdroogde luis.

Het ov'rige was van glas
Nu vraag ik aan een iedereen, of dat geen
wonder was.

JOHANNA

tekst en melodie van Alex de Haas, gebaseerd op een oud Duits lied. Tevens een hit geweest van Rijk de Gooijer.

Johanna telde zeventien jaren en was een aardig ding,
maar had op het gebied van de liefde totaal geen ervaring,
ze was een aardig meisje, bedrijvig als een hen
en diende bij een goeie familie als meisje voor halve dagen.

Refrein

Johanna, Johanna, het meisje voor halve dagen. (2x)

Toen is tot haar de liefde gekomen, van heinde en van ver,
hij was een arme schoenmakersleerling en stonk naar jenever,
hij had zijn laatste centjes aan pilsjes neergeteld
en eiste om zijn schuld te betalen het meisje haar spaargeld.

Refrein

Toen zij het hem niet wilde geven dreigde hij haar met een els
en stal uit 't buffet der goeie familie zes zilveren lepels.
Maar toen de misdaad uitkwam verdacht men 't arme wicht,
met schande beladen werd ze ontslagen,
al was z'ook onschuldíg
Refrein

Zij stak zich toen door wanhoop gedreven een scheernes in haar vel
en sneed zich toen totaal in twee delen,
het bloed spoot ten hemel.
Daar lag zij nu in tweeën, toch was zij maar één lijk,
de minnaar kwam de stukken bekijken en bibberde vreselijk.

Refrein

Hij kon de misdaad niet langer verhelen,
men stopte hem in het hok
en daar de galg toevallig bezet was, stierf hij op het hakblók.
En wat is nu de moraal van dit zeer schone vers:
ga steeds heel eerlijk en deugzaam door 't leven
en hoedt u voor schoenlappers.
Refrein

Toen ze het schavot hadden beklommen riepen ze: het kan ons niks verdommen.
Toen ze aan het touwtje hingen begonnen ze "Wien Neerlands bloed" te zingen,
maar Piet die kon de wijs niet houden en brulde "Wilhelmus van Nassae".
Toen riepen ze: we zijn er geweest en gaven achter elkaar de geest.

Verder is er niets meer ontdekt en is ook niets meer uitgelekt.
Dit is nu het vieze lied dat te Raamsdonk is geschied.

OLGA

Ik ben Olga van de Wolga,
Ik drink wodka tot ik kapot ga,
Ik eet kaviaar als een moordenaar,
omdat ik zoveel van je hou.

Ik ben Mina van de Dwina,
Ik lig met Iwan op de divan,
En dan plotski word ik knotski,
omdat ik zoveel van je hou.

Ik ben Mewa van de Newa,
Ik drink jenever voor mijn lever,
En och arme voor mijn darmen,
drink ik warme chocola.

Balalaika, balalaika,
Balalaika, balalaika ...

ZACHT ZINGT DE ZEE

Zacht zingt de zee, zangen van weemoed,
zacht zingt de zee, zangen van rouw.
Zacht ruist het stro onder mijn peluw,
zacht ruist het stro in mijn matras.

Zacht klotst de pap tegen mijn buikvlies,
zacht klotst de pap diep in mijn buik.

O, Manitou, leer ons toch strijden,
O, Manitou, hak ze tot moes!!

Het and're kind was nog niet groot
werd fijngewreven in de goot.
De ene meid die was zo bang
en liet een scheet van drie el lang.
Kleine Piet die schone guit
dreef in het bloed de voordeur uit.

De andere meid die heette Koos
die sloot zich op in de poepdoos,
ze deed daar ook heel goed haar best
ze zat te stinken als de pest.
De roverhoofdman moest op de pot,
vond tot zijn spijt de deur op slot.
Dat stelde hem toen zo teleur
en deed het stiekum achter de deur.

Eén poepte op de canapé,
een gewoon mens doet dit op de plee.
Klaas die had z'n gat ontbloot
en deed het achter de tafelpoot.
De vierde moordenaar had een baard
en piste in de paraplustandaard.
Toen werden ze in hun plan verstoord
en één daarvan werd gauw gesmoord.

De één had nauw z'n schijthol dicht
of men had hem een been gelicht.
Eén trok zijn sabel uit z'n sché
en mikte door 't raam van de plee.
De meid sprong toen gauw op een stoel

en scheet de moordenaars in d'r smool.
De oude sis nam pot en pis
en sloeg ze op d'r verdommenis.

En haar zus stond op uit bed
en roffelde d'r op met een corset,
de dochter was ook lang niet mis
greep de dieven bij d'r verdommenis.
Toen kwam er een politieagent,
die vroeg waar is hier toch het end?
Sodemieter sakkerhel
hier bakken ze worstjes zonder vel.

Wel nondeju, wel potverdomme,
hoe is die sigaar hier toch gekomme.
De burgemeester kwam terstond
en constateerde verse stront.
Leg mijnheer de commissaris
weet jij niet van wie die sigaar is?
De commissaris zei alras
dat die wel van de dieven was.

Wie dat hoopje heeft gescheten
heeft beslist spinazie gegeten.
De moordenaars hadden lont geroken
en waren gauw weer uitgebroken.
Maar na een jacht van een half uur lang
waren ze allemaal de pisang.
Toen ze waren bij het schavot
vroeg één voor het laatst de waterpot.

AAN DE OEVER VAN DE ROTTE
melodie: Aan de muur van Vet oude kerk-
hof, F.Schwartz - E.Vengraf (ed. Neubach.)

Aan de oever van de Rotte
tussen Delft en Overschie
zat 'n kikvors luid te wenen,
met een zuig'ling op haar knie. (2x)

Lieve kleine, sprak de moeder,
zie je daar die ooievaar?
't Is de moord'naar van je vader,
hij vrat hem op met huid en haar. (2x)

Wel verdorie, sprak de kleine,
heeft die rotvent dat gedaan?
Als ik later groot en sterk ben,
zal 'k 'm op zijn falie slaan. (2x)

Nauw'lijks was hij uitgesproken,
of daar kwam de ooievaar,
greep de kleine bij z'n lurven,
stopte 'm bij zijn oude vaar. (2x)

Toen hij binnen was gekomen,
zag hij daar zijn vader staan
en toen zijn ze met zijn tweeën
naar de uitgang toegegaan. (2x)

En weer buiten aangekomen
zagen zij nog altijd groen.
Hieruit blijkt dus dat de zuren
van het rotbeest het niet doen. (2x)

DE DOCHTER VAN DE DOMINEE

Wat een pretje, wat een pretje
is te minnen de dochter van de dominee.
(2x)
O wonderbare, o wonderbare,
o wonderbare dochter van de dominee.
(2x)

Welch Vergnügen (2x), ist 's zu lieben
des Pfarrers schönes Töchterlein.
O wunderbares, o wunderbares,
o wunderbares Pfarrers Töchterlein.

What a pleasure (2x), 't is to love
the daughter of the reverend.
O wonderful daughter of the reverend.

Quel délice (2x) c'est d'aimer
la belle fille du pasteur.
Oh admirable felle du pasteur.

Krasnapolsky (2x) Dostojewsky
Lenin, Trotsky, Turgenieff.
O lewandofsky Trotsky Turgenieff.

OP DE GROTE STILLE HEIDE

melodie: J. Worp

Op de grote stille heide,
stond een jongen met zijn fiets,
maar die fiets die wou niet rijden,
in zijn voorband, daar zat niets.
En terwijl hij daar zo stond,
keek hij zoekend in het rond.
Hoe ver is een fietspomp,
hoe ver is een fietspomp, een fietspomp?

Op de hoge eiken kansel,
staat een preekheer in zijn hemd.
De gemeente is gaan slapen
omdat zij 't verhaal al kent.
En hoe hard de man studeert,
niemand wordt er door bekeerd.
Hoe saai is mijn herder,
hoe saai is mijn herder, mijn herder.

Op de wijde Friese baren,
zat een jongen in zijn boot.
Maar die boot, die wou niet varen
want de windkracht was niet groot.
En wat hem het meest verdroot,
dat het pijpestelen goot.
Hoe ver is de haven,
hoe ver is de haven, de haven?

Veel voor anderen te wezen,
veel voor anderen te zijn.
'k Zou mijn leven willen geven
om toch iets voor hen te zijn.
'k Zou mijn eten laten staan,
op de ander komt het aan.
De ander, de ander,
de ander, de ander, mijzelf het meest.

Het lied der zigeuners, ontroerend van
pracht,
geeft lucht aan Sandor's smart,
de zingende snaren vertolken de klacht,
recht uit zijn hart.
hij slaat bij het klinken van 't oeroude lied
beide ogen neer;
als 't einde komt, het lied verstomt,
dan vraagt hij schuchter weer:
Refrein

Het is of het lied van de poesta vertelt,
waarlangs de Donau stroomt,
het is of het spreekt van het wuivende veld,
waar hij van droomt.
Hij laat in verrukking een lach en een traan
tot het beeld vervaagt;
dan verdwijnt het licht van zijn gezicht
voor iets, dat smekend vraagt:
Refrein

DE MOORDTE RAAMSDONK

Dit lied stam uit de 19e eeuw en is gebaseerd op een waar gebeurd verhaal. Van zowel tekst als melodie bestaan verschillende varianten.

Vrienden luistert naar m'n lied
wat er te Raamsdonk is geschied.

In Raamsdonk woonden man en vrouw,
die zwoeren elkander eeuwig trouw.
De man had geld, de vrouw had geld,
daar waren de dieven op gesteld.
De dieven kwamen van heind' en ve
gewapend met een breekijzer.

Refrein: Fiederal - la - la (2x)
fiederal - la - la - la - la

De dieven in het vak bekwaam
kropen door het schijthuisraam.
De eerste moordenaar heette Ben
die had last van zweetvoeten.
De tweede moordenaar heette Frank
die kon het niet houden van de stank.
De derde moordenaar heette Klaas
z'n kop was als een varkensblaas.

De vierde moordenaar heette Piet
en de vijfde moordenaar was er niet.
Achter hem kwam moordenaar Ad
die krabde voortdurend aan zijn gat.
De oude heer lei op z'n bed
werd zomaar op zijn kop gezet.
De oude vrouw die werd vermoord
met honderd el gordijnenkoord.

Het ene kind was nog zo kaal
zwom in de pot gelijk een aal.

Een zekere Brown, Amerikaan,
zou met zijn Ford uit rijden gaan.
Maar halverwege bleef hij staan,
hij kon niet verder varen.

Heel misnoegd stapte hij toen uit,
een brandend peukje in z'n snuit.
Hij keek in de benzinetuit ...
Zijn leeftijd: dertig jaren.

Refrein

Een stoomboot op de oceaan,
als proviand nog een banaan,
de bemanning sprak de fles reeds aan
en doodde de tijd met kaarten.
Maar toen de nood kwam aan de man,
greep ieder wat hij grijpen kan.
De kok die greep het onderspit
en werd eraan geregen.

Refrein

Een rijkard zat eens aan de dis
en at een rotte schellevis.
Hoewel dat niet vergiftig is,
kreeg hij er daarna last van.
De pijn sloeg over op z'n gal.
Hij geloofde aan God en niemendal.
Hij werd verbrand met kist en al.
De weduwe heeft de as nog.
Refrein

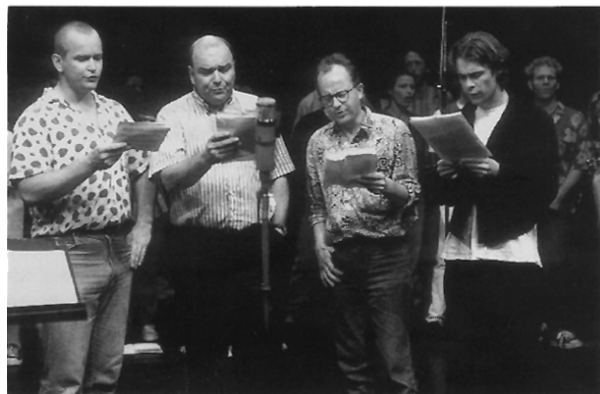
SANDOR

Sandor, een reizend en trekkend tzigane
kreeg heimwee naar zijn land,
nu roept hij in klanken herinnering aan
zijn vaderland.

En speelt hier of daar een zigeunerorkest
dan is hij er bij
en spreekt aangedaan de leider aan
en met schorre stem vraagt hij:

Refrein

Zigeuner speel voor mij
een oud zigeunerlied,
dat mij de vreugde biedt
van vroeger tij.
Zigeuner speel voor mij
een oude melodij
waarin de hartstocht brandt
van 't poestaland.
Schenk mij de vreugd van mijn jeugd,
dan vergeet ik misschien,
dat ik nooit meer het land
van mijn dromen zal zien.
Zigeuner speel voor mij
een oud zigeunerlied,
wat mij de vreugde biedt
van vroeger tij.

JULIA

En Julia is zo schoon, zo schoon als een sirene,
al heeft ze vuurrood haar en een paar kromme benen.

Refrein
Julia, Julia, Ju - li - ja (2x)
Julia, Julia, Julia,
Ju - li - a.

En Julia is zo schoon, ze heeft zo'n mooie haren.
Van voren is het vlas, van achteren is het garen.
Refrein

En Julia is zo schoon, ze heeft zo'n mooie tanden.
Ze zijn zo groen als gras met donkergele randen.
Refrein

En Julia is zo schoon, ze heeft zo'n mooie ogen.
Het ene is van glas, het andere hangt te drogen.
Refrein

En Julia is zo schoon, ze heeft zo'n mooie wangen.
De ene is pas gewit, de andere pas behangen.
Refrein

En Julia is zo schoon, ze heeft zo'n mooie benen.
Het ene is van hout, het andere is verdwenen.
Refrein

En Julia is zo schoon, ze heeft zo'n mooie tenen.
Met de ene staat ze stil, met de andere gaat ze henen.
Refrein

En Julia is zo schoon, ze heeft zo'n mooie oren.
De ene staat vol gras, het andere is pas geschoren.
Refrein

En als Julia at kon zij haar eetlust tonen.
Ze at niet, maar ze vrat in één dag tien pond bonen.
Refrein

En laatst was Julia krank, toen lag ze op haar kamer,
stomdronken van de drank te zwaaien met een hamer.
Refrein

En nu is Julia dood, nu kun je haar bekijken.
Met zemelen gevuld ligt z'in 't museum nu te prijken.
Refrein

EEN JONGEMAN UIT BENNEKOM

Een jongeman uit Bennekom
vond in zijn tuin een vliegtuigbom,
hij nodigde zijn vrienden om
het ding te demonteren.
Op zijn begrafenis verscheen
van de genode vrienden geen,
zij lagen met versplinterd been,
dat kwam van 't exploderen.

Refrein
Zo gaan we allen naar de bliksem toe.
Je kunt alleen niet zeggen waar, wanneer en hoe.
Maar wat doet het er ook toe,
Ach, hoe zielig!

Een juffrouw bakte fricadel
al op een petroleumstel.
Terwijl ze bakte ging de bel;
het was des buurmans gade.
De jongste spruit, heel bij de hand,
vond juist die vlam heel interessant.
De volgende dag stond in de krant:
Verzekering dekt de schade.
Refrein

Een overweg in dikke mist,
er kwam een automobilist.
Hij had zich niet goed vergewist
en reed met vol gas henen.
Maar ook was er een dieseltrein
tezelfder tijd op dat stuk lijn.
Ze bleken er gelijk te zijn,
van marmer was de grafsteen.
Refrein

Een traktor met een boer bemand,
ploegde een bunder akkerland.
Maar bij het draaien langs de kant
geraakte hij te water.
lijn rechterbeen kwam daarbij klem
tussen het stuurwiel en de rem;
hij riep, maar niemand hoorde hem.
Men vond zijn lijk wat later.
Refrein